

ARVOSTELEVIA HUOMAUTUKSIA E. DAVIDIN ARTIKKELISTA "TALONPOIKAISBARBAARIT"

Davidin pahainen artikkeli "*Bäuerliche Barbaren*" ("Sozialistische Monatshefte", 1899, № 2, III Jahrgang, S. 62—71) * on kuvaava näyte siitä, miten luonnottomia käsityksiä on olemassa pientalonpojasta. David kuvaa siinä Hechtin mukaan (Moritz Hecht, *Drei Dörfer der badischen Hard. Leipzig 1895*) kolme Karlsruhen lähetyvillä, siitä 4—14 kilometrin päässä sijaitsevaa kylää. Yhdessä (Hagsfeld) on suurin osa työläisiä, jotka käyvät työssä Karlsruhessa, toisessa (Blankenloch) pieni vähemmistö ja kolmannessa (Friedrichsthal) ovat kaikki maanviljelijöitä.

Maata heillä on 1—3 ha *) (vain yhdellä 9 ha, vain 18:lla 4—6 ha) ja lisäksi vuokraavat 1/2—1 ha. Maattomia 29.

Hehtaarin hinta

4.2—4.4 tuhatta markkaa	45% pelloista (kylvöalasta) on <i>tupakkaviljelyksinä</i> Friedrichsthalissa (1 140 ihmistä)
4.8—5.0 tuhatta markkaa	47% pelloista (kylvöalasta) on <i>vilja-</i> (vehnä-) <i>vainioina</i> Blankenlochissa (1 684 ihmistä)
9.—10. tuhatta markkaa	42% pelloista (kylvöalasta) on <i>perunapeltoina</i> Hagsfeldissa.
(s. 67)	

*) "Talonpoikain omaisuus on kaikkialla *pientä ja kääpiömäistä*":

Hagsfeld	"keskimäärin" 2.0 ha	
Blankenloch	" 2.5 "	
Friedrichsthal	" 1.8 "	(!!)

* — "*Talonpoikaisbarbaarit*" ("Sosialistinen Kuukausijulkaisu", 1899, № 2, III vuosikerta, ss. 62—71). *Toim.*

Tulo (tupakasta) noin 1 800 markkaa (kokonaistulo, puhdas tulo 690) 1 ha:lta *). Satoisuus on kaikkialla *paljon* korkeampi kuin *keskisatoisuus Saksassa* (s. 67)

Peruna: 150—160 kaksoissentneriä ha:lta (87._g Saksan keisarikunnassa)
 ruis ja
     vehnä: 20— 23   "   " (10—13 "   "   ")
 heinä: 50— 60   "   " (28._g "   "   ")

Elintaso on korkea (vaatetus, ruoka, asunto j.n.e.), esim. sokeria käytetään kolmessa kylässä 17 kg henkeä kohti (Saksan keisarikunnassa 8,2 kg!) j.n.e.

Sellaisia ovat "takapajuiset pientalonpojat"! David riemuitsee näiden "yhä vielä todellisten ja oikeiden pienisäntien" johdosta (s. 66). Siten hän vain paljastaa olevansa itse todellinen ja oikea pikkuporvari, sillä hänen esittämänsä esimerkki kuvaa mitä havainnollisimmin *porvarillista maaseutua*, se on havainnollinen esimerkki pinta-alatilastojen kelpaamattomuudesta. Rikkaita tupakanviljelijöitä ja kaupungin lähitieneen talonpoikia — ja pienen maapalstan omaavia kaupungin lähitieneen työläisiä, siinä kaikki!

E. David asettuu heti alun pitäen vastustamaan ylenmääräistä työntekoa ja alikulutusta koskevaa teoriaa (62) ("yli-inhimillinen työnteko ja epäinhimilliset elinolot").

Ja tehtyään pilaa oikeauskoisesta marxilaisuudesta y.m. (63) E. David sanoo:

"Edelleen tahtoisin enää vain asettaa Kautskyn kuvaa *takapajuisen* pientalonpojan vastakohtaksi *nykyaikaisen* pientalonpojan kuvan. Sellainenkin tyyppi on todella olemassa; mutta isäntänä ja ihmisenä hän eroaa Kautskyn kirjassa näkemästämme köyhästä puolibarbaarista niin oleellisesti, että kaikkien, jotka haluavat ryhtyä harjoittamaan maakysymyksessä käytännöllistä agitaa-tiota, on varsin hyödyllistä tutustua häneenkin hiukan lähemmin" (63).

Sitä ennen E. David "selitti omin sanoin" Kautskya seuraavasti: Maataloudesta on tullut nähkääs "eräs

---

*) 1 ha:lta 1 825.₆₀ markkaa. Mutta tällä isännällä on 2.₅ ha ja lisäksi lypsylehmiä ja sikoja (maitotalous Karlsruhen lähellä) (s. 67). "Laskekoon lukija tämän (!) 'takapajuisen pientalonpojan' kokonaistulon" (67).

nykyajan vallankumouksellisimmista, ellei vallankumouksellisin elinkeino”, mutta talonpoikainen pientalous on ”kuviteltavissa olevista talouksista kaikkein epärationaalisin”. (Viittausta ”Agrarfrageen” ei ole.)

...”Toveri Kautsky lähtee olettamuksesta, että pientalonpoikainen talous ei yleensä voi olla rationaalista; että maataloustekniikan ja -tieteen saavutukset ovat sille aivan kuin olemattomia. Nykyaikaiset koneet, kemialliset lannoitteet, maaperän parantaminen, rationaalinen viljelykierro, siementen ja karjan parantaminen, myynnin ja luoton järjestäminen — kaikki se on hänen mielestään kapitalistisen suurmaatalouden erioikeutta; tästä taloudesta pirahtaa tosin muutamia vaivaisia muruja pientalonpojallekin, mutta ne eivät kuitenkaan millään muotoa riitä kohottamaan pientaloutta taloudellisessa ja teknillisessä suhteessa yhtä tuottoisaksi kuin on suurtalous” (63).

(Näyte marxilaisuuden ”vulgärisoinnista”!)

Tilastoa satojen tuottamasta tulosta: tulo lounaisissa valtioissa (pientalous) suurempi kuin Itä-Preussissa (suurtalous).

Se, että maaperä lounaassa on parempaa, selittää asiaa vain *osittain*.

Kun ruis- ja heinäsato on jopa Saksissakin alhaisempi kuin Hessenissä (vehnäsato korkeampi), niin se osoittaa parhaiten, kuinka *takapajuinen* on käsitys, että talonpoikaistalous on yleensä *takapajuista* (64).

Pientaloudella ei tietenkään ole mahdollisuutta käyttää koneita *niin* laajasti (*yhtä* laajasti), mutta

1) koneilla ei ole maanviljelyksessä niin suurta merkitystä

2) tärkeimmät koneet ”ovat mahdollisia” (zugänglich) pientaloudellekin.

”Höyry- ja muiden puimakoneiden suhteen sen tunnustaa niin ikään myös Kautsky; niiden käyttö tulee vuosi vuodelta yhä yleisemmäksi pientalouksissakin. Mutta Kautskyn väite, että ’paitsi puimakonetta koneiden käyttö pientaloudessa on tuskin huomattavaa’, ei pidä paikkaansa.

Niistä koneista, joista toimitettiin kysely talouksia koskevan v. 1895 laskennan yhteydessä, voidaan ennen

muuta osoittaa lisäksi rivikylvökone sellaisena, jota voi- !!
vat käyttää ainakin *kaikki* 5—20 ha omaavat taloudet
ja pienemmätkin taloudet, mikäli niiden kylvömaa on ta-
saista. Sitä jo nyt käyttävien pientalouksien *prosentti* on
vielä tosin mitätön, mutta kun tutustuu korkeihin *abso-
luuttisiin* numerotietoihin ja vv. 1882—1895 *saavutuksiin*,
niin voi jo vastata myönteisesti kysymykseen, onko niiden
käyttäminen kaikkialla *mahdollista*. Tämän vahvistaa seu-
raava katsaus. Kylvökoneita käyttivät*:

	Talouksien määrä:				
	1882:	1895:			
alle 2 ha	4 807	14 949	(214)	+	10 142
2— 5	4 760	13 639	(551)		8 879
5—20	15 980	52 003	(3 252)		36 023
	<u>25 547</u>	<u>80 591</u>	<u>(4 017)</u>		<u>55 044</u>
20—100	22 975	61 943	(12 091)		38 968
>100	15 320	26 931	(12 565)		11 611 (s. 65)

Nämä numerotiedot kumoavat ainakin *rivikylvökoneen*
suhteen sen väitteen, että muiden koneiden paitsi puima-
koneen käyttö on pientaloudessa tuskin huomattavaa.”

ja huomautuksessa viitataan ”Bäuerliche Zuständen”,
I, 106, että Weimarin maakunnassa ”*rivikylvökone* on saa-
nut kansalaisoikeuden varakkaampien keskuudessa (!) ja
tunkeutuu jo jopa 30—40 eekkerinkin talouksiin”.

(Huomautan, että 28.5 ha = 100 Weimarin eekkeriä)
(suunnilleen 9.5 ha = 30—40 ” ” ”)

”*Niittokoneestakaan* ei voida sanoa, ettei pientaloudella
ole lainkaan mahdollisuutta käyttää sitä. V. 1895 sitä käy-
tettiin jo 6 746:ssa 5—20 ha omaavassa taloudessa” (65)

Ja sitaatti Frankfurt am Mainissa sijaitsevan tehtaan
hinnastosta: 20—25—30—60 pfennigiä 1/2 päivältä koneen:
kylvökoneen (60 pfennigiä), äkeen (25 pfennigiä) j.n.e.
käytöstä.

”Nykyaikaisen maatalouden *muut saavutukset* ovat kui-
tenkin tunkeutuneet pientalonpoikaiseen talouteen paljon

* Vuoden 1882 laskennan yhteydessä kysely toimitettiin ainoastaan kylvöko-
neiden osalta; v. 1895 toimitettiin erillinen kysely haja- ja rivikylvökoneiden
osalta. Näin ollen vuoden 1882 numerotietojen vastakohtaksi on asetettava kum-
mankinlajisten koneiden yhteismäärää osoittavat vuoden 1895 tiedot; vähemmän
tärkeää hajakylvökoneetta käyttävien talouksien määrän, joka on suhteellisesti
pienempi, osoitamme suluissa, yleisen numeron jälkeen. (E. Davidin huomautus.)

suuremmassa määrin kuin koneet. Jotta siitä saataisiin havainnollinen käsitys, siteeraan hiukan yksityiskohtaisemmin erästä niistä talonpoikaiston asemaa käsittelevistä mitä perusteellisimmista (!!!) ja mielenkiintoisimmista (!) monografioista, joita viime aikoina on kirjoitettu"... *Hecht* (66) *

näissä 3 kylässä:

"Talonpoikain omaisuus on kaikkialla *pienä ja kääpiömäistä*" (kursivointi E. Davidin).

"Tässä sanotun pitäisi saattaa epäilyksen alaiseksi se Kautskyn yleisesti tunnustettuna totuutena esittämä väite, että päinvastoin kuin suurtalous talonpoikaistalous *ei* pohjaudu *suurempaan tuottavuuteensa*, vaan siihen, että *sen tarpeet ovat vaatimattomampia*" (68).

Kaikkien voimaperäistä *työntekoa* vaativien viljelyskasvien alalla pientalous on epäilemättä rationaalisempaa (68)

Hyvät asunnot, "siisti huone",.... mattoja, lamppuja, valokuvia, peilejä, kultasormuksia, postimerkkejä j.n.e. (69)

"Meidän Hardin talonpoikamme ovat jo puhtaan *rahatalouden* vaiheessa, *eikä* — voi ihmettä! — se ole vienyt heitä turmioon. Vastoin Kautskyn ennustuksia! He elävät jopa oikein hyvin, ja kaikki liikenevä raha — ja sellaista heillä tapaa olla usein — talletetaan heti *viipymättä säästökassoihin kasvamaan korkoa*" (68).

"Olen siteerannut tätä vakavaan numeroaineistoon perustuvaa tutkielmaa niin yksityiskohtaisesti siksi, kun se luonnehtii *nykyaikaisinta* tyyppiä olevaa länsisaksalaista pientalonpoikaistoa kaikin puolin niin mainiosti" (70).... että kaupunkilainenkin lukija pystyy käsittämään...

"Sillä ei pidä luulla, että Hechtin kuvaamat tosiasiat ovat poikkeustapauksia, joilla ei ole merkitystä pienen maataloustuotannon *yleisen aseman* eikä *tulevaisuuden* kannalta" (70)

Mombachissa (Mainzin lähellä), missä E. David asuu, talonpojilla on myös yhtä hyvät oltavat kuin Hardin talonpojilla. He viljelevät salaattia, parsaa, hennettä j.n.e.

* Ks. Teokset, 5. osa, s. 150. Toim.

E. David nousee Kautskya vastaan, koska tämä esittää "muutamia kurjuuden kuvia" Rhöinin vuorilta, Spessarilta, ylä-Taunusilta j.n.e. ja tekee *yleiset* johtopäätökset (71). Hänen, Davidin, esittämä kuva auttaa löytämään *yleensä oikean keskitien* (71) (kursivointi minun).

Talonpoikaiston asema on nykyään ylipäänsä *parempi* kuin ennen. E. David siteeraa "Bäuerliche Zustände" I, 270 — (viimeinen kappale, ensimmäinen virke: "*Että hyvinvointi yleensä*" ja "*todistaa*" sanaan saakka) — ja *kursivoi* sen.

(*David ei puhu mitään* Hardin talonpoikain palkkatyöläisistä. Ylenmääräisestä työnteosta (muun työn jälkeen) *ei liioin sanaakaan.*)

Kirjoitettu kesä- —
syyskuussa 1901

Julkaistu ensi kerran v. 1932
XIX Lenin-kokoelmassa

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan